

El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA

REPUBLICÀ

SURT ELS DISSABTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre... 1 peseten.
Fora... 1'25
Estranger... 2
Número corrent, 10 cèntims. Atracat, 20 cèntims

Redacció y Administració

Centre Republicà Autonomista
Teléfono 770

Anuals a preus convencionals. Remittre: 10 cèntims llna

No s'admeten escrits sense firma

NO S TORNAN ELS ORIGINALS

LA LLUITA DE DEMÀ

Poques vegades hem presenciat unes eleccions amb tan especials característiques de lluita com les de demà. Superficialment sembla que tinguin escassa importància, com si amb elles no's tinguessin de resoldre greus ni importants problemes, com si fossin unes eleccions més, sens altra finalitat ni norma que la de domini d'uns partits sobre els altres, com si del seu resultat no'n dependís cap modificació essencial dins les organitzacions i funcionismes per quina llur renovació son elles convocades i, no obstant, a nostre entendre, tenen una importància tan gran, com la que més pot presentar-se.

La lluita de demà decidirà una pila de factors, a quin més important per l'asoliment dels ideals demòcrates.

Del seu resultat depèn, en primer lloc, el domini complet de la Diputació, i amb ell, aparellada, la presidència que serà republicana o caciquista segons sia el resultat de la lluita. Fàcilment es compendrà que amb la presidència hi va lligat l'esforç col·lectiu republicà de tota la *provincia*, única a Espanya que's conserva republicana, i, per deducció es palpa l'importància que pels nostres ideals té l'elecció, no sols pel domini de la Diputació i amb ell la llarga cadena de continuïtat que representen tots els nombrosos municipis tarragonins republicants, sinó perquè de no vencer, s'en ressentiria la organització republicana, que veuria frustades, per un període de temps més o menys llarg, les seves ansies renovadores.

I no es solsament en aquest ordre de coses aont veiem la més grossa importan-

cia de la present lluita, es encare més amunt allà ont la te de veres, es en la més alta institució de la patria catalana, en la Mancomunitat, ont se sent de debó la necessitat de guanyar, es en aquella alta organització patria, ont te de cristallitzar aquesta lluita, quin resultat pot decidir la seva democràtització, o confirmar que aquella continuï dominada pel esperit conservador i reaccionari de la Lliga.

Homes com som d'ideals republicans, demòcrates i verament liberals, aimants com qui més de la patria catalana, que voldríem veure gosant la plenitud de ses llibertats, que, com a catalanes son nostres, perquè Catalunya no ha sigut mai reaccionaria, tenim avui la obligació de recordar als electors de Tarragona-Vendrell que si no volen entregar llur municipi, a l'esclavatge més odiós, al caciquisme d'aquell que'n les darreres eleccions feu tornar roig de vergonya el rostre de tots els nostres ciutadans pervertint-lo amb el despreciable or corruptor de consciències i de dignitats; que si no volen sufrir com a ciutadans dignes, l'oprobri de veure decendir la nostra Diputació en un encare més greu estat de postració i de miseries, encomanades a totes les seves obres de Foment i Beneficència, que si, en fi, desitjen veure esplendenta i lliure a la més alta organització de Catalunya, la Mancomunitat, per a que aquesta retorni i revisqui a nostra estimada patria el seu passat gloriós de llibertats i granses, tenen la obligació de votar íntegra, sens defalliments ni substitucions de cap mena, la candidatura formada pels patricis

Emili Folch Andreu

Nicolau Juncosa Sabater

Joan Ferret Navarro

REPUBLICANS: Voteu-la i feu-la votar íntegra. Ella serà nostra més esplendent victòria.

Electoral

Un dia, fa d'aixó ja anys, sentirem contar al malaguanyat amic i correl·ligionari en Gil Boxadós, home popularíssim en aquesta comarca, tan pel seu renom com a bon sastre, com per la gràcia amb que explicava sempre xistus i quientos, amb aquella sorna tan personalment seva, un quiento que, si mal no recordem, contava ell aixís:

—Veusaquí que una vegada un pobre home de montanya tenia feta una promesa a uns parents seus de vila de que aixís que se li presentés el cas els portaria algún cap de cassa fresc com a present per un, senyalat favor que d'ells tenia rebut, i veusaquí que un dia, tornant del troç, matà al jas una magnífica llebra, tan grossa, que no se'n velen gaires exemplars com ella, i enrecordant-se'n de la promesa que tenia feta als seus parents, decidí portar-los-hi com a present per aquell favor rebut. A l'endemà, matinet, s'en anà a vila amb la llebrança, més veusaquí que quan anava a entrar als arrabals de la mateixa se'n adona d'un burot que vigilava, i enrecordant-se'n que havia sortit de casa seva sense diners, ell que fá? es posa la llebra sota l'americana per passar-la d'amagat. En arribant davant del burot aquest, veient que l'home portava un gros bulto amagat sota l'aixella li preguntà:

—Ep, mestre, que porteu sota l'americana?

—Un violí.—respongué l'home, tot turbat, per despistar al burot, més aquest respongué bonament, senyalant-li els baixos de l'americana:

—Doncs una altra vegada, amagueu-li bé les orelles.

* * *

Després de llegir l'article «Malestruga republicana» insert en el nombre d'air de *La Veu de Tarragona*, nosaltres parodiant la moraleta del quiento diem:

—Senyor Mallol: una altra vegada, quan vulgui regalar una llebra al senyor Guasch, al passar pel fiellato si diu qu'es un violí, amàguili bé les orelles.

I ves alerta elector, que'ls regionalistes volen servirte gat per llebra.

CORREL·LIGIONARI:

L'ancora de salvació del candidat regionalista es la sembra de discòrdies entre'ls republicans. No tals creguis l'unió nostra es mes ferma que mai. Guanyarem en tota línia si voteu la candidatura plena. Si vols traicionar tos ideals escolta als regionalistes.

Des de l'Habana

Estimat amic: Avui he anat a missa commemorant la mort del meu pare (q. a. c. s.) i he tingut la pensa fissa en aquell retàngul vendrellenc ont hi reposen les cendres dels meus progenitors. Entre les ombres del meu quadro idealitzat per

uns sagrats recorts, s'hi destacaven les siluetes de aquells xiprés simbòlics que porto retratats en la meua ànima que en aquesta idealització es bastant ingenua.

Fa temps que 'ls xiprés tenen una persistència en reproduir-se'm, per la contínua invocació a que m'obligan les notícies que vaig rebent, per medi de EL BAIX PENADES, convertit en els meus anys en una especie d'acotament de les amistats que'm son més cares.

La mort del P. Font me rememorava les virtuts d'un Sant varó que havia tingut el privilegi de fer-se estimar de tiris i troians; lo qual vol dir que un model de sacrificis desperta les simpaties de les masses populars, que tenen el sentit de justícia i l'aplican d'un modo absolut als homes que son exemples de belles qualitats i saben despertar la adhesió fins en els que blasonan de indiferents.

Ja t'ho dela jo que el Vendrell era la terra dels bons capellans i't feia algunes cites a la carrera, lo qual me feu oblidar al modest capellà de càl Menció, i sobre tot vaig descuidar-me del que donà al Vendrell una gloria reduïda al círcul de nostra vila pero que era ben digne de no descuidarlo. Ja suposarás que'm refereixo a Mossén Manuel, que'ns ensenyava llaf a càl Crusat i que va deixar un rastre de carícies en els cors dels seus deixebles.

El día que vaig veure la esquela mortuoria del Joanet Rajolé, me feu una impressió ben punyenta. Feia temps que la esperava; i, no obstant vaig sentir-la amb una intensitat fondíssima. Era un ídol dels meus dies de infantesa i coneixia la història dels meus pares, que no interessava a ningú més que an a mí, ¿com l'adorava jo en la meua infantesa? Era la representació del home actiu i de empena. La Llibertat en els seus llavis se feia carn; els ideals democràtics els servava amb una escopeta de dos canons que sabia portar amb aquell aire marcial com testimoni de passades batalles. Morí vell i amb la seva mort, casi, casi que'm matava l'últim supervivent de la meua infantesa, d'aquells felissos dies circumscriu en els límits de la meua estimada vila, que'm semblava la més adelantada del món: el meu Edisson d'avui era aquell cau de misteris industrials que li delem «El Matines»; lo meu tenor era «El Recuartillo» que quan pregonava ¡Cent i vint mistos a recuar-ffio! despertava la gent de Bellví; la música se compendia amb «El Xacolata» i anava a veure el Tenorio per a sentir-ne els elogis de nostres aficionats, aplaudint al Ramon Angulo (l'insubstituíble escultor) que perfilava el castellà com ningú de nosaltres podria imitar-lo. ¡Com que era fill de Huesca!

I avui rebo la teva postal, que ja no'm desconola; perquè en la «Vida Catalana» hi vaig trobar la fatal notícia de la mort del gran saineter i en aquell moment si que'm va causar una dolorosa sorpresa; puig a la «Vida Catalana» jo hi envio les meves quartilles i les veig després al repartir-se el número. De modo que al fullejar-la vaig ésser ben dolorosament impresionat amb la trista notícia que ja'l meu germà m'havia anticipat al retornar d'Espanya, dient-me: «Al Ramón no'l veurem mai més».

¡Pobre Ramón! ¡Quin tipó més senzill i més castís de la terra catalana! Si hagués viscut entre un altre ambient hauria lluit més, perquè sabia trobar al caire de la xispa entre les coses que veia; i com al Vendrell dedicava tota la seva observació, resultava massa conegut del públic i l'horitzon era esquifit, segons con se considerava. Hagués escrit les obres en la capital i per força els seus personatges mantindrien un altre exàmen, més borrós, pero més simbolitzats. «La Dida» d'En Pitarrà escrita al Vendrell, per un vendrellenc, desmereixeria en la comparació perquè es coneixien els personatges; i no obstant En Pitarrà no'ls va inventar sino que'ls va retratar. Coneixem En Pep Currillo, el Pau de la Gralla, els del Carro del ví... Sinó vam ensopegar amb la gent que anà a cal Notari a desfè els capítuls, sigui perquè l'escenari se aixamplà a una perspectiva menos personal.

Jo sempre he dit que al Vendrell s'han escrit dugues obres immortals de ben oposada técnica i de genre distínt: Una es la meravellosa tragedia «Mar i Cel» de l'Angel, modelo de técnica difícil que vens una de les més escabroses combinacions, ja que's desenrotllen tres actes colossals en la reduïda cambra de un barc de vela; l'altre es el sainet «A Cal Notari...» de impecable factura i sense el menor enbuit; al extrem, que'l considero un sainet perfecte. Aixís i tot, en les obres de l'Angel sempre hi he descobert els noms dels personatges. En Janot, el Xeixa, la Nuri, ¿qui de nosaltres no les ha sentides parlar?

El Ramón se va ficar al Vendrell i del Vendrell n'ha tret tot el suc per a la seva inspiració. Potser que molts polítics, desconeguts per a mí en la gran distancia en que visc, li havien sembrat el camí de espines. Ho dic perquè fins al cor m'arribà el día que vaig llegir en un diari una «cutxufeja» de mal gust, mofant-se del tremolor nerviós que patia el meu amic. Aixó me va fer un mal pregon; no m'en sabia avenir que s'acudís an aquesta desgracia com a medi de discussió en política o en l'art. Aixó me donà la fúria de les rivalitats destestables dintre d'un poble que com més petit és son més grosses les baralles.

En un altre poble tindrien a gloria contar amb un fill dels mèrits tan singulars com els que concurren al modestíssim autor del célebre «Carro del ví» i de tantes escenes vilatanes inspirades en el amor a nostra vila, que ha perdut un fill enamorat de llurs confums populars, un poeta de xispa, no facada de la sicalpsis, puig rajava esplendorosa i caudolosa de les fonts pures de nostre terror.

Un home atrafegat com jo, que ni té biblioteca, ni aspira a rés, sino que soc impresionista sense valer i sense trascendencia per lo tant, no podia fer altre cosa per a l'amic que enviar un clixé a la «Vida Catalana» per a sisquera donar un tribut de bonavolensa al meu amic i amb unes ratlles escrites a corre-cuita, com aquestes, testimoniar desde l'Habana una nota dolorosa per aquell vendrellenc que reposa en el lloc sagrat aont els meus pares hi fan el descans de la Eternitat.

Prénme la bona voluntat d'aquesta carta i cregas que es ben acompanyat el dol que tu has de sentir per a el predilecte de la escena sainetera que ha donat la nostra vila, terra de molts artistes i de bons catalans.

Sempre feu, amic i company i servidor.

JOSEP AIXELÀ.

Habana 2 de Febrer de 1917.

ELECTOR:

No't deixis seduir pel cant de sirena regionalista. Votar nostra Candidatura es fer obra verament catalana. Fer triomfar el regionalisme equival a renunciar lo domini democràtic dintre de la Diputació i de la Mancomunitat.

DE TEATRE

Maldición gitana, sarsuela en un acte amb música del inspirat jove mestre senyor Millan, s'estrenà diumenge passat, a la tarda, en el Tivoli. Es un quardo de males costums gitano-andaluces, plé tot ell de la sal d'aquella terra, i en el que s'hi desenrotlla un assumpte ben dramàtic que podria donar lloc a una més extensa concepció teatral. Empró com que ja havia estat de moda fa alguns anys el patró que ha servit als autors per a conjuminarla, entenem que han fet be en no donar-li un major desenrotlló: Ell estima a ella amb mala intenció, ella s'el estima de tot cor i amb la passió ardenta propia del país; l'altra vol a ella fins a tot i després de la seva caiguda; i quan, desenganyada ella, podien venjar-se d'aquell «baranda», li perdonen la vida per aixís viure felços sense el remordiment d'una mala acció. Es evident que en temps del *Puñao de rosas*, *Fiesta de San Anton*, etc., s'havia «portat» molt aquest assumpte. Tot aixó, amanit amb pillastres, assaltacamins i algun esquitx de torero, donà lloc al mestre Millan per a escriure unes pàgines de música ben «castiza» que subratlla molt acertadament les situacions psico-topo-lípiques de la comedia.

Els del Tivoli (frase feta) se la porten ben sapiguda i la representen amb molt desembrás, sobresortint les senyoretes Abella i Wieden i'ls senyors Latorre, Ripoll i Esquefa.

El plé de la tarda va donar-lo, sens dubte la segona representació de *En Sevilla está el amor*. La senyoreta Abella—la tiple russinyol, que deia un concurrent—va tornar a arrebatar al públic amb la Rosina de gorja privilegiada; Figaro va esser novamen la creació del baríton artista senyor Ripoll. Els senyors Culla, Marco i Nadal contribueixen fortament al veritable éxit d'aquesta xamosa obra, la qual creiem resistiria alguna altra representació.

En *Música, Luz y Alegría* se repetiren les mostres d'aprobació de la concurrencia que aplaudí a quants hi intervenen, des de les primeres parts fins als chors, i especialment a la joveneta ballarina Anita Botella, qui, com ja insinuavem, de la dansa en fa un art en el que hi posa totes les gracies del seu juvenivol cós i les intuïcions d'una afi-

ció ben encarrilada. Junt amb el tenor còmic senyor Esquefa hi dançen, amb molta agilitat, un «ball apache», que fingueren de bisar.

La celebrada partitura de'n Vives, *Maruxa*, representada a la nit, obtingué una interpretació excelent, i un conjunt irreprotxable. Ningú dubtava del quartet de la companyia; i afectivament, els millors aplausos sigueren per la senyoreta Abella i els senyors Ripoll, Culla i Marco, havent de repetir, aquest, la cançó del «Golondron». En el paper de Pastora, que juga molt be, va debutar la tiple senyoreta Serrano, de veu no escassa i afinada; agrada molt amb la balada que comensa l'obra, una de les pàgines musicals mes ben trobades de la inspirada égloga. El gran dúu del primer acte (Rosa y Pablo) el digueren amb molta passió la senyoreta Abella i el senyor Ripoll, qui ja feu gala de la seva pastosa i dúctil veu en el que cantà amb la senyoreta Serrano.

Al acabar-se el primer acte se repetiren les ovacions als intérpretes, essent cridat, merescudament, a les taules el mestre senyor Palos per a rebre les felicitacions del públic per lo be que havia portat l'obra i pel treball immens que representa posar la orquesta a l'alsària que requereix la partitura. Els músics han aprofitat les lliçons i els ensajos, i han vist galardonat el seu treball en la persona del seu mestre.

L'orquestra tingué de repetir el preludi del segon acte que digué amb molt ajust; i el tenor senyor Culla, amb sa veu i clara dicció, feu coneixer el text d'aquella carta, que be podem dir no coneixiem. Molt be els chors, i els ballables molt vistosos, havent d'esser repetits.

La presentació, espléndida, sense mancar'hi cap detall; en fi la *Maruxa* del Tivoli ha continuat, augmentant-la, la série d'èxits no interromputs d'aquesta temporada, celebrant tothom l'avenç de l'orquestra hàbilment ensejada i dirigida pel mestre senyor Palos, qui al final compartí novament amb els artistes els honors del palco escénic.

Donà fi—per cert massa tart—a la funció del vespre *El pobre Valbuena o Emiliano Latorre*. I ho diem aixís perquè dubtem que pugui haver-hi major compenetració entre'l personatge i l'actor que l'encarna. Es tan completa la creació que'n fa'l senyor Latorre, que més no pot demanar-se. Cal veure'l per a fer-se càrreg del treball acurat del director de la companyia del Tivoli en aquesta obra. Evidentment ens trobem davant d'un gran actor. Nosaltres recordem, vagament per'xó, una altra representació d'aquell sainet, i no'ns feu ni fred ni calor. Are l'efecte ha sigut molt un altre.

Els demés personatges, com que's mouen al entorn de Valbuena en un pla inferior, no fan més que enlairar aqueixa figura. Tots els artistes secundaren molt bé al protagonista.

Dilluns, amb un altre plé, se posà *Las Musas Latinas* reproduint-se'ls aplaudiments.

Les funcions dels dijous les comentarem junt amb les del diumenge següent.

REFRAN.

AMIC REPUBLICÀ:

Rebutja i desprecia tota proposició de modificació de candidatura. Pensa que no pot esser bon republicà aquell que t'ho proposi, sia qui vulga, encar que aquest sia ton mellor amic.

Notes de Sport

CLUB DE SPORTS

Com anticipàrem en el número anterior, el dia de Sant Josep la secció ciclista d'aquest Club, te organitzada una excursió a Tarragona, per anar a saludar als seus companys del pedal del «Club Gimnàstic» d'aquella ciutat.

L'hora de sortida del local social serà a les sis en punt del matí. Un cop reunits els excursionistes s'empendrà la excursió, aturant-se al pintoresc pont del Gayá, ont esmorssaran reemplant la marxa fins a Tarragona. Molt avants d'arribar-hi els anirán a rebre gran nombre de ciclistes de la entitat visitada fent l'entrada a Tarragona junts, dirigint-se al local social de la subsdita entitat.

A les tres de la tarda, es retornarà cap a nostra vila arribant aquí a bona hora per a gaudir de la familiar diada els excursionistes.

—En atenta comunicació ha sigut demanat el local d'aquest Club pel grup esperantista «Fratéco»

per a celebrar-hi una assemblea esperantista la prop-venent Pascua i fer-hi una exposició relacionada amb aquella festa. Aquest Club ha cedit galantment a la invitació posant a disposició dels *fratres* son local. És d'esperar serà vista aquesta determinació amb agrado per part de tots els components d'amb dues entitats.

CIUTADÀ:

No votar intrega la candidatura republicana es traïcionar a la democràcia, a la llibertat i a Catalunya, afavorint la reacció i el caciquisme.

CRÓNICA GENERAL

Avui dissabte 10 de Març
a dos quarts de deu del vespre

Gran Mitin Electoral a la Sala del Tívoli prenent-hi part entre altres oradors els tres candidats republicans

El temps continuà endiablant; durant la nit del dimecres al dijous regnà un fort temporal de vent, que causà greus desperfectes en tot el Penadés; enrrumant una casa a Vilafranca i trancant la línia telefònica, la reparació de la qual no està encara feta, estant per tal motiu, sospès el servei telefònic en nostra vila.

Tota la setmana havem tingut un temps variable i desapràcible, tant aviat ha plogut com ha fet sol, més en general ha regnat forta borrasca.

En la Academia «A. Guimerà» tingué lloc el dimarts últim, la tercera conferència de la sèrie que hi te anunciades l'advocat d'aquesta vila, nostre amic en Francisco Vidal.

La acurada dicció amb que el senyor conferenciant interpreta una matèria tant ingrata com resulten ésser les qüestions de Dret fa que l'auditori es quedi efectivament enterat de moltes coses que li han d'ésser de gran utilitat una hora o altra.

Els oients quedaren completament satisfets esperant amb interès marcat la quarta conferència qual celebració anunciarem oportunament

Segons nostres informes s'estant fent ja els treballs preliminars per a la constitució de la Comissió Organitzadora dels Jocs Florals, que uns quants veïns d'aquesta vila junt amb l'Ajuntament es proposen celebrar un dels dies de la Festa Major d'enguany.

Es desitj dels iniciadors, posar-se ben aviat a la tasca al objecte de poder publicar el «Cartell» oficial lo mes prompte possible, i així donar temps suficient als escriptors que vulguin pendre-hi part.

Creiem molt acertada la idea de aital festa, la qual conceptuem altament beneficiosa per a la cultura general de nostre poble.

FONDA DEL COMERS DE SALVADOR BUNDO
Esplendides habitacions amb confort modern
QUARTO DE BANY
a disposició de l'hospedatge i del públic en general

Hem rebut el número 108 de la revista decenal «Vida Catalana» quina portada ve orlada de negre i amb el retrat de nostre inoblidable fundador en Ramon Ramon i Vidales, a qui va dedicada, com també unes sentides ratlles en lloc preferent de dit número, en les que, a més d'en Ramon Ramon, se recorda als grans patricis vendrellencs l'excels notari i cronista en Jaume Ramon, i en Joan Ramon el festiu i pulcre poeta.

Remerciém ben coralment, per la part que'ns toca, les sentides i justes alabanses als ilustres finats vendrellencs, tot i agraint a tan patriòtica publicació, l'homenatge d'admiració que ha rendit a nostre anyorat fundador.

Ha sigut nomenada mestra interina d'aquesta vila doña Carme Carbó Seirats.

Nostre particular amic, el conegut ordinari de Vendrell-Tarragona, en Salvador Giral, ha tingut la dissort de perdre, en el moment de mes esperances de la vida, a sa bona esposa Na Rosalia Boronat Magriñà qui morí dissabte passat.

Acompanyém al amic Giral en son condol per tan dolorosa pèrdua.

Aquesta setmana i la passada ha sigut tema humorístic de totes les converses de taules de café el judici que, demandant a varis músics de nostra vila, ha interposat en el jutjat municipal el senyor President *perpetuo* del Casino per no haver, segons ell, complert aquells el compromís que tenian de tocar en les funcions de sarsuela que's donan actualment en aquella casa.

La setmana passada va possessionar-se de l'escola Nacional per a nois, del carrer nou, el professor senyor Llorens Salánova de Pablo, qui la té en propietat. Desitgem provi al nou mestre nostra vila.

Per demà a la tarda se anuncia al teatre Tívoli, la segona representació de la popular egloga *Maruxa*, que tant d'èxit obtingué diumenge passat, acabant la funció amb la sarsuela en un acte i tres quadros *Los Campesinos*.

A la nit s'estrenarà la opereta en tres actes, música del gran mestre Straus, *La invitación al vals*.

Air fou enterrada la senyora Maria Bonsoms Alegret, mare de nostre particular amic el conegut industrial Pau Nin Bonsoms, a qui enviem nostre condol per tan irreparable pèrdua.

Durant la passada setmana foren embarcats en el port de Tarragona 2.246 bocois i mig de vi, 24 bidons i 10 cascos d'oli, 325 sacs d'avellana i 700 caixes de sabó.

A partir del dia primer d'Abril es variarà el color dels segells de correu de quinze céntims, que seran de color groc. Se ha adoptat aquesta mida per evitar que puguin ésser rentats, com, segons sembla, es feia amb el color violeta.

El quadern número 202 de la *Lectura Popular*, conté aquesta setmana un selecte recull de poesies del qui fou pulcre poeta en Miguel V. Oliver.

Secció Oficial

Caixa de Crèdit i Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 4 de Març de 1917

57 impositcions, important... 4.840'00 Ptas.
10 reintegros... 5.092'82 »

Registre Civil

Inscripcions verificades en aquesta oficina, durant la setmana present:

Naixements: Un nen fill de Joan Domingo Vidal i de Francisca Montserrat Carreras.

Defuncions: Rosalia Boronat Magriñà, de 55 anys; Maria coneguda per Josepa Bonsoms Alegret, de 85 anys.

Matrimonis: Cap.

Impremta Ramon Germans & Nebot : Vendrell: Telefon 770.

Anton Negre — Agent de —
CAMBI Y BOLSA
Plaça Catalunya, 16, 1.ª; Telefon 3417

Intervé Valors, Cupons, Giro, Préstams personals sobre valors i mercaderies

RENTISTES: La pòliza de Agent, es un títol de propietat que fa irrevindicables els valors adquirits mitjansant la seva intervenció.

RAFEL PALAU CORRESPONSAL DEL BANC D'ESpanya

Intervé en:

Clasificacions de propietaris, industrials i comerciants.

Operacions de préstam a 90 dies i renovació de les actualment en curs.

Préstams en garantía de valors del Estat, ferro-carrils, Obres del Port de Tarragona, Tabacales, Asucareres etc.

Rafel G. Rodrigo METGE

HORES I DIES DE CONSULTA:

Dijous, de dos quarts de tres a les quatre de la tarda.

Diumenges, de les nou a les onse del matí.

GRATIS PELS POBRES:

De dos quarts de tres a les tres dels dijous, i de nou a deu dels diumenges.

Fonda del Comerç. - Passeig de Castelar

Aprenent, se'n necessita un a la
FUSTERIA SANABRE

ES VENEN les següents cases d'aquesta vila: Una situada al carrer de Sant Francisco número 5.—Un altre al mateix carrer, número 17.—Un altre al carrer del Doctor Robert, número 33.—I una altre al Passeig de Castelar, número 6. Per a informes al Procurador, don Emili Folch.

HI HA PER A VENDRE

unes vidrièreres per portes de carrer, una pastera, un escriptori, unes portes de quarto, una finestra, un armari de paret i algunes vigues de fusta. Dirigir-se a PAU MATA, carrer de Salmerón, número 15 bis, principal.

APRENT

se'n necessita un a la Llauneria i Lampisteria de Francisco Badia

ES VENEN Una casa, situada a la carretera de Santa Oliva, número 2; una palla al carrer de Montserrat i una vinya en la partida del rec de les covas. Dirigir-se al seu dueny PERE GARRIGA (a) CAYO.

ORFEO VENDRELLENC (ACADEMIA DE MÚSICA)

Classes de solfeig, teoria, dictat i piano

per a nois i noies baix la direcció dels professors

Joan Ivern i Matilde Ribas de Ivern

Dies i hores de classe:

NOIS: Dilluns, dimecres i divendres

NOIES: Dimarts, dijous i dissabtes

De dos quarts de dotze del matí, a la una de la tarda

En aquesta Academia, seguirà el mateix sistema d'ensenyança i ordre d'estudi del Real Conservatori d'Isabel II, (Conservatori del Liceu) i de l'Escola Municipal de Música de Barcelona facilitant-se a l'ensenyament els mitjans de poder concorrrer als exàmens en les esmentades institucions.

Alerta! Alerta! Alerta!

Se ofereixen en aquesta població aigües minerals com procedents dels manantials VICHY CATALÀ, sense ser-ho.

Cridem l'atenció dels consumidors per a que no's deixin sorprendre i per a que es fixin bé en les ampolles que ls hi ofereixen, puig que les dels manantials VICHY CATALÀ porten taps, càpsules, presintes i etiquetes amb el nom de *Sociedad Anónima Vichy Catalán*, i per lo tant deixen de procedir de dits manantials es que no'ls portin.

CLINICA I CONSULTORI

Per a les malalties de la dona, vies urinaries, cirujia operatoria i parts — Aplicació del 606

ELECTROTÈRAPIA EN TOTES SES FORMES

Depilació eléctrica i Masaje vibratori :: Tractament especial per a la bellesa de la dona; arrugues, obesitat, etc., etc., baix la direcció del

DOCTOR RABADA

CONSULTA: De 10 a 12 i de 5 a 7. Dies festius de 10 a 12

Per als pobres: Gratuïta, els dilluns, dimecres i dissabtes

Rambla de Sant Joan, 90, entr. : TARRAGONA : Teléfono núm. 231.

Novetats per senyora Sastreria a la mida **CASA MUMBRU**

Grans existències en
ARTICLES BLANCS
de totes classes i preus

OCASIO: Se detallen
Genres de la temporada d'ivern
en ventatjoses condicions per al comprador

ALFOMBRES
Flassades de cotó i de llana
BUFANDES
I ALTRES DIFERENTS ASSURTITS

Pí i Margall, 3-Vendrell-Telèfon 763

Pere Simó Romeu

ESPECIALISTA EN
MALALTIES DE LA BOCA I LES DENTS

CONSULTES

De 10 a 1 del matí, i de 3 a 6 de la tarde

Diumenges: De 9 a 1 del matí

ELS DILLUNS NO HI HA CONSULTA

Carrer de la Baixada. — VENDRELL

Fàbrica de Mosaic Hidràulic
DE
EVARISTO JULIVERT
VENDRELL

Aquesta casa té la representació per aquesta comarca dels Grans Tallers
de Fumisteria i Caldereria, de

Fills de Josep PRECKLER de Barcelona

on s'hi construeix tota mena d'estufes, cuines, fogons, cuines amb termo
sifont per a instal·lacions de cuarto de bany.

INSTAL·LACIONS COMPLETAS DE CALEFACCIÓ

Gran Sastreria Joan Toldrà

VENDRELL

Variat i extens assortit en genres de tota classe

Lo més "chic" i elegant en l'art del vestir

PREUS LIMITADÍSSIMS

Carrer de Montserrat, núm. 2, pis 1. er entrada per la mateixa porta
del Centre Industrial :

JOAN FERRET
COMISSIONS Y REPRESENTACIONS

Farina de 1.ª classe
de Blat del país
PREU LIMITADÍSSIM

Despatx: Salmerón, 19

Dipòsit: Santa Agna, 11

Materials i articles de totes classes per a construccions

PORLAND ARTIFICIAL "LANDFORT"

de gran resistència, fabricat per forn rotatiu i via líquida

Dipòsits i safretjos de ciment armat

WATERS — AIGÜERES — ASSEADORES — ORINADORS

Lavabos de totes classes

TOVALLOLERS d'un braç, de dos i de tres, ficsos i giratoris

Prestatges de vidre (étagers) de totes mides

I DEMÉS ARTICLES PERTENEIXENTS AN AQUEST RAM

TORRETES PER TOTA MENA DE PLANTES

LLORENS BOVÉ 6-Plaça del Teatre-6
VENDRELL

Criaders de Ceps Americans

CASA FUNDADA EN 1884

32 ANYS D'EXISTENCIA

Tot agricultor que desitgi tindre
bones vinyes, les obtindrà fent les
plantacions d'arrelats amb les se-
güents acreditades varietats :

Borriscou 935 i

Chasselas berlandieri 415

No degeneren

Bon desenvolupament

Resisteixen la sequa

Porten bé el fruit

Existències de totes varietats

PREUS MODICS
Francisco Solé

Duc de la Victoria, 21. — VENDRELL